

Sag C-375/07

Staatssecretaris van Financiën mod Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Hoge Raad der Nederlanden)

»Anmodning om præjudiciel afgørelse — gyldigheden af en tariferingsforordning — fortolkning af bilaget til forordning (EF) nr. 1196/97 — toldkodeksens artikel 220 og 239 — artikel 871 og 905 i forordning (EØF) nr. 2454/93 — tørrede plader fremstillet af rismel, salt og vand — tarifiering — efteropkrævning af importafgifter — fritagelse for importafgift — påviselig fejl fra toldmyndighedernes side — åbenbar forsømmelighed fra importørens side«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat V. Trstenjak fremsat den 4. september
2008 I - 8694
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. november 2008 I - 8716

Sammendrag af dom

1. *Fælles toldtarif — toldpositioner — tørrede plader fremstillet af rismel, salt og vand*
(Rådets forordning nr. 2658/87, bilag I; Kommissionens forordning nr. 1196/97 og nr. 1624/97)

2. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter (Art. 230, stk. 5, art. 234 EF og 249 EF; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 82/97; Rådets forordning nr. 2913/92, art. 220 og 239)*

1. Plader fremstillet af rismel, salt og vand, som er tørret, men som ikke har undergået nogen varmebehandling, er omfattet af underposition 1905 90 20 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i den affattelse, som følger af forordning nr. 1624/97.

en egenskab, som er nødvendig for, at den tariferes i underposition 1905 90 20.

På baggrund heraf kan der ikke rejses tvivl om gyldigheden af forordning nr. nr196/97 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur.

For det første henvises der udtrykkeligt til rispapir («rice paper») eller »tørrede« varer i formuleringen af flere af sprogversionerne af underposition 1905 90 20 i den kombinerede nomenklatur, mens pos. 1901 kun er en opsamlingsposition, der kun omfatter varer ikke andetsteds tariferet. For det andet, som det fremgår af en gennemgang af flere af sprogversionerne af den kombinerede nomenklatur og i lyset af Kommissionens forklarende bemærkninger, som henviser til de forklarende bemærkninger til den internationale konvention vedrørende det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, er det forhold, at varen er bagt, ikke

(jf. præmis 47-53 samt domskonkl. 1 og 2)

2. Når Kommissionen af en medlemsstat har fået forelagt en anmodning om fritagelse for importafgift i henhold til 239 i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved forordning nr. 82/97, og den allerede har truffet en

beslutning, som indeholder en retlig og faktisk bedømmelse af en bestemt importsag, er sådanne bedømmelser i medfør af artikel 249 EF bindende for alle organer i den stat, den er rettet til, herunder de domstole, som skal træffe afgørelse i sagen i henhold til toldkodeksens artikel 220.

Den afgørelsesbeføjelse, der er tillagt Kommissionen vedrørende efteropkrævning af toldafgifter, skal sikre, at fællesskabsretten anvendes ensartet, og de krav, som følger af hensynet til en ensartet anvendelse af fællesskabsretten, indebærer således vedrørende de samme importtransaktioner foretaget af en erhvervsdrivende, at en beslutning fra Kommissionen vedrørende denne erhvervsdrivendes »åbenbare forsømmelighed« ikke skal kunne bringes i fare ved en senere afgørelse fra en national domstol, som behandler spørgsmålet, om den samme erhvervsdrivende »kunne have opdaget fejlen« begået af de nationale toldmyndigheder. Når en national domstol behandler en sag vedrørende anfægtelse af en afgørelse om opkrævning af importafgifter, skal

den, når den under den procedure, som verserer for den, får kendskab til, at sagen er blevet forelagt Kommissionen i henhold til toldkodeksens artikel 220 eller 239, undgå at træffe en afgørelse, som går imod den afgørelse, som Kommissionen påtænker at træffe i medfør af de nævnte bestemmelser.

Hvis importøren inden for den i artikel 230, stk. 5, EF fastsatte frist har anlagt et annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning vedrørende anmodningen om fritagelse for afgift i henhold til toldkodeksens artikel 239, påhviler det den nationale ret at vurdere, om der er grund til at udsætte sagen, indtil der træffes en endelig afgørelse vedrørende det nævnte annullationssøgsmål, eller selv forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål med henblik på en vurdering af beslutningens gyldighed.

(jf. præmis 62, 64-66 og 68 samt domskonkl. 3)